

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

TERMINUS TRAM TIEN

Jeugdmusical in twee delen

door

WIM VERBEKE

Muziek en liedjesteksten

FRANK STORMS

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1989

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens / Wim Verbeke

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S

SIMON

BERT

STIJN

MEISJE

MISTER IKS

ZWABBER

MOP

Simon fungeert een 5-tal minuten voor de aanvang van de voorstelling als zaalsuppoost.

Hij maakt opmerkingen tegen het binnenkomend publiek, zoals :

"Goed luisteren seffes hé vriendje, ... 't is een goed stuk hoor !"

"Zeg, je gaat dit toch niet op de grond werpen zeker !"

"Mevrouw, is dit wel uw plaats ... er is hier ergens een stoel kapot en ik zou niet willen dat u er doorzakt !"

Deze opmerkingen worden voldoende luid uitgesproken, zodat de aandacht van de zaal op de figuur van Simon getrokken wordt.

Bij de aanvang van het stuk is Simon aan het toneel aangekomen - links en rechts opmerkingen makend - en wil zich ook op een stoel zetten, maar merkt dan de rommel op de scène ...

Hij trekt druk gebarenmakend de aandacht.

SIMON   Maar zie dat nu, zie dat nu.
 En dat noemen ze theater ... poeh, theater.
 Toen ikzelf nog theater speelde, waren er schoon decors, netjes, enfin proper geschilderd ... maar zie dat nu aan.
 En ik heb dat stelletje toneelspelers nog zó gezegd : opruimen, heb ik gezegd, vóór het publiek binnenkomt, opruimen en zie dat nu ... Niks, juist niks hebben ze opgeruimd ! Ik kan het niet aanzien, potverdrie ...
 Zo kunnen we niet beginnen.
 (Hij stapt het podium op)
 Ik kan het niet zien ...
 Waar zijn de schoon decors van vroeger ...
 Afaaf, zie dat nu toch ... een schutting ... schoon hé, 't is net de achterkant van de stad. (geluid aankomende tram.)
 (Simon staat nu bij een vuilnisbak - die later een karretje blijkt te zijn.)
 Ik zal hier eens eerst opruimen, want die theatergasten moeten niet denken dat ze op zo'n vuile scène MOGEN spelen ... misschien willen ze dat wel...
 Maar van Simon mogen ze dat niet !!!

Simon evolueert nu van suppoost - zogezegde reële figuur - naar straatveger - de theaterfiguur. Hij trekt zijn suppoostenjas uit en kijkt in de vuilnisbak. Hij haalt er een straatvegersjas uit, wisselt zijn pet ... en klaar is Simon.

Kijkt nog eens in de vuilnisbak en vist er een minuscuul gitaartje uit op (= ukelele).

Mijmerend en mopperend (terwijl hij de ukelele omhangt en zijn kuiswapens tevoorschijn tovert) :

SIMON Héhé, kijk 's aan, wat de mensen toch allemaal wegwerpen.
(start kuismanoeuvres; tijdens opruim vertrekt op de achtergrond een tram)

Terwijl hij met de opruim bezig is, verschijnen "schaduwen" van twee speelse jongens : zij merken Simon op : duw- en trekwerk.

Eén wil basketbal spelen en een vuilnisbak, die voor de schutting staat, als doel gebruiken; de andere moet deze vuilnisbak ongezien wegpakken.

Net als Simon al het grote vuil bij elkaar heeft geveegd, strooit één van de jongens - Stijn - de inhoud van de "goal-bak" uit achter Simons rug. Deze kijkt wel op, ziet het vuil echter niet ... maar de twee jongeren springen toch geschrokken weg.

Simon begint nu aan het fijne werk ... hij veegt het stof onder de grasmat ... de kinderen in de zaal zullen hierop meer dan waarschijnlijk reageren, waarop Simon "blozend" zijn truuk goedmaakt. Bert - de stoere jongen - en Stijn - de meeloper - verschijnen terug, ritsen gedeelten van de "goalbak" mee achter de schutting.

Volgende tram komt aan.

SIMON 'Guido Belcanto-achtig' lied : **STRAATVEGERSSSHUFFLE** A

Achter de schutting zien we de basketbal op de maat van de muziek heen en weer vliegen.

Naargelang het lied vordert, schuiven de twee jongens meer en meer in het zicht van het publiek - ongewild. Als het lied gedaan is, komt een meisje met allerlei attributen op. Bert en Stijn verstoppem zich terug, Simon houdt het meisje argwanend in het oog. Zij wil haar spullen uitstallen, maar dat is teveel voor Simon.

SIMON Ja maar nee, hé ... dat gaat zo maar niet hoor juffrouwetje ... jij gaat hier toch niet alles vol prullen en rommel strooien ...

MEISJE (terwijl ze haar spulletjes verder etaleert)
Prullen ... Rommel ... Pardon meneer, brocante, antieke voorwerpen, ringen, oorbellen en hangers én ... mijn specialiteit : muziekinstrumentjes. Dus alstublieft, niks te prullen.

SIMON Jaja, maar IK heb hier juist alles opgeveegd, dus IK ... (merkt dan het uitgestorte vuilnis op)... Maar zie dat nu!

MEISJE Meneer, sorry, maar daar heb ik niets mee te maken. Ik ben hier pas aangekomen met tram 10.

SIMON Je was hier beter weggebleven ... met tram 10!

MEISJE Zeg eens, heb jij wat tegen mij?

SIMON Nee, tegen jou heb ik niets, ik heb alleen wat tegen tram 10 die snoeshanen en snolletjes op ons pleintje afzet!

MEISJE Snolletjes, snolletjes? Ik heet Meisje en ik ben helemaal geen snolletje!

Terwijl beiden bekvechten, verschijnen Bert en Stijn - proestend-trippelend op de tippen van de tenen (= op z'n tekenfilms).

Ze draaien het statief om ; dit blijkt een figuur te vormen.

Noch Meisje, noch Simon hebben dit gezien.

Meisje keert zich naar de zaal en doet haar beklag.

MEISJE LIED VAN MEISJE / indien mogelijk in harmonie met het Simonslied, waardoor de twee liederen in elkaar vloeiend kunnen gezongen worden.

MEISJE Hoe is het toch mogelijk. Ik vlucht uit die drukke, onvriendelijke stad, op zoek naar een rustig plekje, nog verder dan de laatste tramhalte, in de hoop dat de mensen

hier vriendelijk zijn, en de eerste die ik tegenkom, snauwt me af!

SIMON Ik heb jou hier niet gevraagd!

MEISJE Mijnheer! Ik ben een deftig meisje, dat deftige spulletjes aan de deftige man brengt, verkoopt ... en dan beschuldigt zo een ... onvriendelijke straatveger mij van sluikstorten. (Ze draait zich boos naar Simon en merkt dan op dat haar statief niet meer staat zoals zij het gezet heeft)
En blijf in het vervolg van mijn kraam af !

SIMON Kraam, noem je dat een kraam ...
Ik zou niet eens aan zo'n kraam willen komen ...

MEISJE O nee, en wie heeft mijn kraam dan verplaatst hé?
Omgedraaid hé ??
Wie is hier nog, behalve jij en ik ?

Net als Simon uitgebreid wil antwoorden (hij heeft de nodige lucht al ingeademd), botst de bal van B & S op het podium.

Simon volgt het botsen ... dan wenkt meisje hem, ze stoppen zich weg voor B & S, niet voor het publiek.

Bert duwt Stijn achter de schutting uit om de bal terug te halen.

STIJN (merkt dat ze alleen zijn)

Uit-uit-de-nieuwe ... Bert, er is niemand hoor, kom maar
Harde popmuziek klinkt.

Eerst zien we een immense "weekend-radio" verschijnen, dan Bert.

Ze swingen de pan uit, terwijl ze tegen de achtergebleven rommel aanschoppen én Bert uit de sporttas van Meisje papieren zakken pikt, ze opblaast en laat knallen, om ze dan naar Stijn te werpen - in propvorm uiteraard.

BERT Hé wat leuk zeg ... extra speelgoed ...

STIJN (die de kanonnade tracht te ontwijken)

Doe dat niet Bert, dat mag niet ...

BERT Mag dat niet Steentje ? Proppen werpen ?

STIJN Ik heet niet Steen maar Stijn en je mag niet uit iemand anders zak pikken ...

BERT Ah nee ... Bakstein, dan moeten ze dat hier maar niet achterlaten. Kom doe niet zo flauw ... Zandsteintje ...
al wat hier ligt en staat is van ons ...
Wij zijn de heersers...

STIJN ... van dit pleintje.

Ze haken in elkaar en huppelen samen op zijn "wij-zijn-gezworen-kameraden's" rond, links en rechts om zich heen schoppend ...

Simon heeft zich voor het publiek duidelijk opgeboeid, maar nu is het genoeg ... ondanks de kalmerende invloed van Meisje, springt hij in het zicht van de twee jongens.

SIMON Zo is het wel genoeg ... stop ermee ... drukdoeners, herriëschoppers ... vuilmakers ... lawaai kinkels
(wil de weekend-radio doen zwijgen, maar lukt daar niet in;
Meisje zet kordaat de radio af en plaatst zich baziq voor
het kraam, rug zaal)

MEISJE (boos, maar ingehouden)
Wie heeft jullie de toelating gegeven om mijn kraam te verplaatsen én te plunderen ?

B & S (wijsspelletje)
(B wijst naar S, S wijst naar Simon) Hij ...
(B wijst naar Simon, S wijst naar B) Hij ...
(B wijst naar S, S wijst naar B) Hij ...
(B & S wijzen naar Simon) Hij ... ?

SIMON (wijst op zichzelf) Hij ?!?

MEISJE (zeer kordaat) Niemand ... niemand heeft hier de toestemming gegeven, dat weet IK zeker, want als er hier iemand de toestemming zou gegeven hebben, dan was IK daar meer dan waarschijnlijk van op de hoogte geweest, WA-ANT... dan zou IK die toestemming gegeven hebben ! Gesnopen ?!

Bert en Stijn trekken een bedenkelijk gezicht ... spelen het "onnozeltje", ze dagen Meisje uit, daarbij Simon gebruikend als spil. Als Simon beseft waarvoor hij misbruikt wordt, vliegt hij echt uit.

SIMON Is dat nu gedaan ... Stop hier ogenblikkelijk mee, maak plaats ... uit de weg ! Laat me rustig mijn werk doen (hij neemt terwijl zijn attributen, zijn karretje en rijdt mopperend af)

MEISJE (trekt brutaal de kralen en oorbellen af van B & S)
 Juist ja, laat ons rustig ons werk doen ...
 Zulke grote jongens, foei.
(terwijl ze haar kraampje ordelijk schikt)
 Weten jullie nu echt niets beters te doen ?
 Vinden jullie het echt zo leuk mensen lastig te vallen !?
(B & S blijven onnozel reageren)

BERT 'k Zou het niet weten ...

MEISJE En jij ook niet zeker ?
(terwijl ze verder schikt en de twee geen oog meer gunt)

STIJN (imiteert Bert)
 'k Zou het niet weten ...

MEISJE Dat dacht ik al ... twee handen op één buik.
(B & S spelen dit)
 Dat loopt een hele dag te nietsnutten, de mensen te plagen, lawaai en rommel te maken ...
(B & S vallen huilend in elkaars armen)
 Flauw hoor ... héél flauw.
 In de plaats van die lawaaimachine mee te sleuren zouden jullie al beter zelf een instrument leren bespelen.

BERT Wat een goed idee ... ja dat zie ik wel zitten.
 Wij samen in de stad ... muziek maken en geld ophalen ...
 Hé Stijn, we worden straatmuzikanten ...
 Luister, ik heb al een prima artiestennaam voor ons.
 We noemen ons duo : Albert en Zweistein.